

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 30P/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112204235
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Rybárová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112204235.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Martou Rybárovou, v právnej veci navrhovateľky X. G., štátnej občianky Slovenskej republiky, Š., bydliskom J., A.. J. X, zastúpenej A. G., bydliskom J., A.. J. X, proti odporcovi, K. G., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, nezamestnanému, bydliskom J. - Y., G. XXX/XX, o návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý platiť na výživu navrhovateľky sumou po 100,- Eur mesačne, k jej rukám, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, s účinnosťou od 01.09.2012, čím sa z v y š u j e jeho vyživovacia povinnosť k navrhovateľke z doterajšej sumy 70,- Eur mesačne a v časti určenia výšky výživného sa z m e ň u j e rozsudok Okresného súdu Trenčín, č.k. 12C/289/2010-27, zo dňa 08.12.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19Co/129/2011-45, zo dňa 23.06.2011.

Dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2012 do rozhodnutia súdu vo výške 570,- Eur pre navrhovateľku súd p o v o ľ u j e odporcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- Eur, spolu s určeným výživným, od právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka žiadala, aby súd zvýšil odporcovi vyživovaciu povinnosť zo sumy 70,- Eur mesačne s účinnosťou od 14.02.2012 na 150,- Eur mesačne.

Odporca s návrhom navrhovateľky nesúhlasil.

Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 30P/36/2012-30 zo dňa 15.11.2012 zvýšil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke z doterajších 70 eur mesačne na 135 eur mesačne a zmenil tak doterajšiu výšku výživného určenú rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/289/2010-27 zo dňa 08.12.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/129/2011-45 zo dňa 23.06.2011. Dlh na splatnom výživnom za obdobie od 01.09.2012 do rozhodnutia súdu (15.11.2012) vo výške 130 eur, povolil odporcovi zaplatiť v splátkach mesačne po 15 eur, spolu s určeným výživným, od právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti, ktorou navrhovateľka žiadala

zvýšiť výživné na 150 eur mesačne, návrh zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca a žiadal o „prehodnotenie“ a následné zníženie rozsahu jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľke. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6 CoP/45/2013 - 68 zo dňa 30.04.2013 rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Súd v intenciách zrušovacieho uznesenia odvolacieho súdu vykonal dokazovanie opätovným podrobným výsluchom účastníkov konania, o ich príjmoch, majetkových pomeroch, nákladoch na živobytie, oboznámil spis tunajšieho súdu sp. zn. 30P/36/2012, spis a rozsudok tunajšieho súdu, č.k. 12C/289/2010-27, zo dňa 08.12.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19Co/129/2011-45, zo dňa 23.06.2011, rozsudok tunajšieho súdu č.k. 26P/41/2012-20, zo dňa 13.06.2012, nájomnú zmluvu, doklady o úhrade za poplatky spojené so štúdiom, poistenie, vstup do systému ISIC, registračný poplatok za vstup do Univerzitnej knižnice, pokladničné doklady o úhrade za stomatologickú starostlivosť, za lieky navrhovateľky, daňové priznanie k dani z príjmov FO matky navrhovateľky za rok 2011 a 2012, jej živnostenský list, 6 faktúr vystavených odporcom v roku 2011, potvrdenie Obvodného úradu Trenčín zo dňa 14.11.2012 o pozastavení živnosti, výpis zo živnostenského registra odporcu, správy a potvrdenia ÚPSVaR Trenčín, daňové priznanie k dani z príjmov FO odporcu za rok 2012 s prílohami, trestný rozkaz tunajšieho súdu č.k. 3T 129/2011zo dňa 04.10.2011, odhlášku z RTVS zo dňa 09.04.2013, oznámenie ZSE o prerušení distribúcie elektriny zo dňa 04.02.2013, oboznámil výsluch svedka O. G. v konaní 31P128/2013, vypočul svedka Š. G.D. a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľka je poslucháčkou 2. ročníka bakalárskeho štúdia v dennej forme Z. L. K. J., kde študuje Q. I. W. C.. Žije v 3-izbovom byte spolu s matkou a mladšou sestrou, maloletou K., ktorá sa narodila z rozvedeného manželstva jej rodičov. Poukázala, že tak ako pri poslednom rozhodovaní o výške výživného má výdavky spojené so štúdiom. Za nájomné platí 90,- Eur mesačne v byte, ktorý má prenajatý spolu s ďalšími 5-mi študentkami. Za potraviny platí asi 30,- Eur týždenne, vreckové 20,- Eur, cestovné týždenne 4,- Eur, mesačne 16,- Eur, študijné materiály mesačne asi 20,- Eur. V škole dostáva poznámky, ktoré si musí tlačiť s tým, že za každú stránku musím uhradiť 0,10 Eur. Musela som si kúpiť notebook, ktorý stál 450,- Eur, platí si životné poistenie 25,60 Eur mesačne a ďalšie bežné výdavky na stomatologickú starostlivosť, hygienu, ošatenie, obuv a šport. Venuje sa plávaniu. Za jednu návštevu plavárne platí 2,- Eur. Matka jej na potreby prispieva tým, že jej robí nákup potravín, dáva jej vreckové a kupuje jej oblečenie a obuv. Matka navrhovateľky je Ž. a pracuje ako Z.. Výdavky na bývanie sú v jej domácnosti vo výške tie isté, ako boli pri poslednom rozhodovaní, t.j. 187,- Eur mesačne. Matka spláca jeden úver, ktorý si vzala po rozvoze manželstva od ČSOB na kúpu bytu vo výške 60.000,- Eur s mesačnými splátkami 437,- Eur. V roku 2011 mala príjmy zo živnosti vo výške 4.733,91 Eur a výdavky 3.800,09 Eur. V roku 2012 mala príjmy zo živnosti vo výške vo výške 6480,14 Eur a výdavky 5071,79 Eur. Matka má ešte jednu vyživovaciu povinnosť a to k mal. K., ktorej odporca platí výživné 70,- Eur mesačne. Navrhovateľka uviedla, že vie, že odporca má na výživnom dlh a je proti nemu vedené trestné stíhanie pre zanedbania povinnej výživy. Poukázala, že odporca pracuje v S. na čierno a jeho týždenný príjem je asi 300,- Eur. Túto informáciu má od známych, ktorí žijú v Y. v blízkosti odporcu. Môže ju svojou výpoveďou dosvedčiť pán O. G., ktorý odporcovi prácu sprostredkoval.

Odporca je vyučený A. a v súčasnosti je nezamestnaný a od 01.01.2013 je vedený v zozname uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Trenčín. Od 14.11.2012 do 13.11.2015 má prerušené živnostenské podnikanie. Dávky v hmotnej núdzi, ani žiadne iné štátne dávky nepoberá. Žije sám v rodinnom dome po svojich rodičoch a náklady na bývanie nemá žiadne. Dom bol dňa 09.04.2013 odpojený od plynu, dňa 04.02.2013 bola prerušená do domu dodávka elektriny a za vodu neplatí. Odporca uviedol, že má dlhy vo výške asi 200.000,- Sk. Iba v SLSP má dlh asi 14.000,- Eur, ktoré však neplatí, nakoľko nemá príjem. Všetky výdavky ktoré má, platí brat odporcu, ktorý je ženatý a pracuje v spoločnosti P. W. S. S..X..F.. ako A., s príjmom podľa vyjadrenia odporcu vo výške 1.200,- Eur mesačne. Potvrdil, že v roku 2012 ako živnostník vystavil 3 faktúry na 700, 600 a 800 Eur. Potvrdil tiež, že proti nemu je vedených niekoľko trestných stíhaní a vo februári 2013 bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody. V súvislosti s trestným stíhaním pre zanedbanie povinnej výživy mu bol odobratý vodičský preukaz.

Zdravotné problémy, pre ktoré by nemohol pracovať nemá, ale od novembra 2012, kedy bolo v tomto konaní rozhodnuté o zvýšení výživného pracoval iba na záhradke, kde si dopestuje všetku zeleninu a zemiaky. Prácu si hľadá prostredníctvom úradu práce a internetu, ktorý má jeho brat. Odporca potvrdil, že pri hľadaní práce oslovil aj pána G., ktorého označila matka navrhovateľky ako takého, ktorý mu sprostredkúva prácu, ale on mu prácu nenašiel, nakoľko prácu pre neho nemal. Živnostenské oprávnenie prerušil, preto, lebo nemal finančné prostriedky na úhradu povinných odvodov do poisťovní. Opakovane uviedol, že za celý rok 2013 nezarobil prácou žiadne finančné prostriedky a finančne ho podporuje jeho brat. Odporca zároveň potvrdil, že má majetok, tak si môžem

dovoliť nepracovať na čierne. Je vlastníkom väčšieho spoluvlastníckeho podielu na rodinnom dome na adrese G. XX, K. J. a je tiež vlastníkom lesov a lúk v Y., ktoré sú v prenájme družstva, za ktoré má príjem z nájmu vo výške 10,- Eur ročne. Okrem výživného plnoletej X., ktoré platí vo výške 70,- Eur mesačne má vyživovaciu povinnosť ešte k maloletej K., ktorej prispieva na výživu mesačne 70,- Eur na základe rozsudku tunajšieho súdu, č.k. 26P/41/2012-20, zo dňa 13.06.2012.

Zo zhodného prednesu účastníkov a oboznámeného spisu tunajšieho súdu mal súd za preukázané, že navrhovateľka je dcérou odporcu. Manželstvo jej matky a odporcu bolo rozvedené a výživné na navrhovateľku (vtedy ešte maloletú) bolo naposledy určené rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 12C/289/2010-27, zo dňa 08.12.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19Co/129/2011-45, zo dňa 23.06.2011. Podľa tohto rozhodnutia bol odporca zaviazaný platiť na jej výživu sumou po 70,-Eur mesačne. Druhému dieťaťu narodenému z tohto manželstva, maloletej K., bol odporca zaviazaný platiť výživné 50,- Eur mesačne. Vo svojej výpovedi v konaní o rozvod manželstva sa odporca vyjadril, že si vie vždy zarobiť. Z rozsudku tunajšieho súdu, č. k. 26P/41/2012-20, zo dňa 13.06.2012, mal súd preukázané, že odporca uzatvoril s matkou navrhovateľky rodičovskú dohodu, na základe ktorej sa zaviazal platiť druhému dieťaťu narodenému z tohto rozvedeného manželstva, maloletej K., výživné vo výške 70,- Eur mesačne. V konaní tunajšieho súdu vedenom pod spis.zn. 31P/128/2013 bol návrh otca mal. K., (v tomto konaní odporcu) na zníženie výživného právoplatne zamietnutý. V roku 2011 mal odporca príjmy zo živnosti vo výške 4180,- Eur, výdavky zo živnosti vo výške 551,-Eur a základ dane 3.628,83 Eur. V roku 2012 mal odporca príjem zo živnosti vo výške 1335,- Eur a výdavky zo živnosti 175,- Eur a základ dane 1159,38 Eur. Dňa 14.11.2013 odporca prerušil živnostenské podnikanie do 13.11.2015.

Svedok Š.J. G. vo svojej výpovedi uviedol, že je bratom odporcu. Potvrdil, že odporcovi požičiava mesačne okolo 150,- Eur a vedie si o týchto pôžičkách presnú evidenciu. Za posledné tri roky odporcovi požičal celkom sumu 2.562,- Eur. Vie, že odporca ako vyučený A. pracoval v tejto oblasti aj v E. a v X., ale pre problémy s trestnými oznámeniami podanými bývalou manželkou a s častými súdmi nemohol zostať pracovať v zahraničí. Pre neplatenie výživného mu bol odobratý vodičský preukaz a stratil možnosť zamestnať sa na družstve v Y. ako vodič.

Svedok O. G. bol vypočutý dňa 28.01.2014, v konaní vedenom na tunajšom súde pod spis.zn. 31P/128/2013 na návrh odporcu o zníženie výživného k mal. K. G., druhému dieťaťu narodenému z rozvedeného manželstva rodičov navrhovateľky. Svedok uviedol, že je pravda, že ste v mesiacoch 7,8,9/2013 pracoval ako A. s odporcom v S. na tzv. týždňovky. Po tom čo mu „vypadol“ kamarát, tak zavolať pána K. G., ktorý tam bol tak 4-5 týždňov s prestávkami. Zarobil tak 500-600 Eur. V mesiaci 10/2013 pracoval v Z. a pán G.Ň. tam určitý čas pracoval s ním tak, že do práce denne spolu dochádzali. Keď bola práca tak robili, keď nie, boli doma a keď bolo zlé počasie, tiež boli doma. Boli sme tam asi 6-7 týždňov. Za mesiac zarobili tak 700 €. Na prácu nemali žiadne doklady, bola to brigáda.

Odporca v konaní vedenom pod spis.zn. 31P/128/2013 k výpovedi svedka uviedol, že ako povedal svedok, nešlo o súvislé vykonávanie práce, išlo o brigádu a príjmy z týchto brigád nemôže preukázať.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu

svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy,

ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ako základnú hmotnoprávnu podmienku existencie a trvania nároku na výživné určuje zákon o rodine stav potrieb oprávnenej osoby, ktorý je charakterizovaný tým, že táto osoba nie je schopná sama sa živiť. Je to podmienka vzniku nároku, ktorý prichádza do úvahy iba vtedy, ak je splnená. Tento nárok však možno priznať iba od podania návrhu, ak ide o plnoletú osobu.

Ďalším kritériom pre určenie rozsahu výživného na plnoleté dieťa sú schopnosti a možnosti povinného, to znamená, že rodič prispieva na výživu dieťaťa, pokiaľ to jeho možnosti a schopnosti dovoľujú.

Z pohľadu uvedených zákonných ustanovení súd vyhodnotil zistený skutkový stav takto.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka sa po ukončení strednej školy prihlásila na vysokú školu, ktorú navštevuje. Je študentkou X. ročníka denného bakalárskeho štúdia na Z. L. J. Q.. Pripravuje sa teda na svoje povolanie. S týmto štúdiom navrhovateľky sú spojené finančné náklady, predovšetkým na ubytovanie, stravné, cestovné ako aj náklady spojené s nákupom kníh a školských pomôcok. Okrem toho má navrhovateľka náklady na oblečenie, kultúrne a športové vyžitie, na ktoré má bezpochyby právo. Jej nárok na výživné je teda daný, nakoľko nie je schopná samostatne sa živiť. Súd bol preto toho názoru, že navrhovateľka je aktívne legitimovaná k podaniu návrhu na určenie vyživovacej povinnosti.

Pokiaľ ide o zvýšenie výživného, vychádzal súd zo všeobecnej známej skutočnosti (zverejňovanej v médiách a štatistických údajoch), že náklady vysokoškolského štúdia na Slovensku sa pohybujú vo výške asi 200,-Eur mesačne. Náklady len na štúdium navrhovateľky, stravu študijné materiály a cestovné u navrhovateľky predstavujú minimálne sumu okolo 270 Eur mesačne, čo znamená, že jej celkové životné náklady sú vyššie /ošatenie, lekárska starostlivosť, kultúra a pod./, ktoré sú tiež hradené formou výživného. Podstatné preto v danej veci je to, či je v schopnostiach a možnostiach odporcu platiť zvýšené výživné. Súd vzal do úvahy, že aj matka navrhovateľky je povinná s prihliadnutím na jej príjem, prispievať na jej výživné, ktorá tak robí kúpu oblečenia a úhradou lekárskej starostlivosti a ostatných nákladov navrhovateľky. Pri rozhodovaní o zvýšení výživného súd nemohol vziať do úvahy tvrdenie odporcu, že nemá prácu a že preto nemá príjem, z ktorého by mohol platiť zvýšené výživné. V konaní bolo preukázané, že odporca v roku 2012 živnostensky podnikal a to rovnako ako v roku 2011 v S., ako A. a i keď jeho príjem zo živnosti bol v roku 2012 nižší oproti jeho príjmu zo živnosti v roku 2011 o 2845,- Eur (4180,- Eur mínus 1335,- EUR) mal príjem, z ktorého mohol platiť výživné. Bolo tak preukázané, že napriek tomu, že mal príjem zo živnosti svoje živnostenské podnikanie pozastavil. Tu treba osobitne poukázať na skutočnosť, že živnostenské podnikanie pozastavil dňa 14.11.2012, teda jeden deň pred pojednávaním, v ktorom bolo rozhodnuté o zvýšení jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľke, a preto súd považoval pozastavenie živnostenského podnikania zo strany odporcu za účelové, v snahe

odporcu vyhnúť sa plneniu svojej vyživovacej povinnosti k navrhovateľke. V konaní bolo tiež preukázané, že odporca vo svojej výpovedi napriek prijatiu poučenia podľa § 131 ods.1 O.s.o., že v konaní bude vypovedať pravdu a nič nezamlčovať nevypovedal pravdu, keď tvrdil, že v roku 2013 pracoval iba na svojej záhradke a nemal žiaden príjem. Po svedeckej výpovedi svedka O. G., ktorý potvrdil, že odporca s ním v mesiacoch 7,8,9,10/2013 pracoval brigádne ako A. s príjmom asi 500 až 700,-Eur mesačne odporca potvrdil, že takýto príjem v roku 2013 mal, i keď pracoval iba brigádnym spôsobom a nemal o ňom doklady. V konaní bolo preukázané, že odporca, ktorý je vyučený A., je zdravý a má možnosť zabezpečiť si príjem z práce, i keď získanej iba brigádnou formou. Už v konaní o rozvod manželstva sa odporca vo svojej výpovedi vyjadril, že si vie vždy zarobiť. Toto jeho tvrdenie sa ukázalo pravdivým, aj keď konkrétna výška príjmu odporcu nebola preukázaná, lebo ako odporca uviedol v sledovanom období roku 2013 pracoval bez dokladov. S prihliadnutím na vykonané dokazovanie preto súd zvýšil výživné zo strany otca k navrhovateľke zo sumy 70,- Eur mesačne na sumu 100,-Eur mesačne, s účinnosťou od 01.09.2012, teda od jej prijatia na vysokoškolské štúdium. Takto určená výška výživného je podľa súdu nielen v možnostiach a schopnostiach odporcu, ktorý má okrem navrhovateľky ešte jednu vyživovaciu povinnosť k mal. K. narodennej z jeho rozvedeného manželstva, ale je na hranici primeranosti primeraná aj potrebám navrhovateľky. Vyššia suma výživného by mohla nepriaznivo vplyvať na súčasnú životnú situáciu odporcu, a preto súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol.

Dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2012 do rozhodnutia súdu vo výške 570,- Eur (mesiace 09/2012 až 3/2014 spolu 19 mesiacov x 30,- Eur) súd povolil odporcovi splácať po 10 Eur mesačne, za podmienok, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vzhľadom k tomu, že žiaden z účastníkov si trovy konania neuplatňoval, súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný

počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

rozhodoval vylúčený sudca,

súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne

poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol

dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).